

henlede Opmærksomheden paa, at hvis vi gør dette, fraviger vi den Opfattelse, som Folkenes Forbunds Raad har udtalt om Minimumsgrænsen, thi der staar udtrykkeligt, at den Minimumsgrænse, som Folkenes Forbunds Raad foreslaar, skal være den laveste Grænse, som er forenelig med den nationale Sikkerhed og med Haandhævelsen ved fælles Virksomhed af vore mellemfolkelige Forpligtelser. Altsaa den Maksimalgrænse, der foreslaas, vil tillige, hvis vi accepterer Raadets Forslag, være den Minimumsgrænse, som efter Folkenes Forbunds Raads Skøn er det Minimum, vi skal have for at hævde vor nationale Sikkerhed og de mellemfolkelige Forpligtelser. Vi løber da en stor Risiko, hvis vi der stiller et Skøn op, som afviger fra Folkenes Forbunds Raads, thi baade som Forholdene har været i Fortiden, og som de vil forme sig i Fremtiden, vil det dog i første Række komme an paa, ikke om vi herhjemme mener, at vi har fyldestgjort vore mellemfolkelige Forpligtelser, men paa, hvad Udlandet mener, om Udlandet mener, at vi har gjort det. Hvis vi da fraviger det Skøn, den Regel eller Rettesnor, som Folkenes Forbund stiller op for os, har vi gjort det paa vor egen Risiko, og det vil kunne komme os dyrt at staa.

Jeg vil gerne indskyde, at disse internationale Forpligtelser vil beholdes ogsaa efter den kommende Ordning. Der vil være baade lovlige og ulovlige Krige, og der vil kunne stilles Krav til os baade i den ene og i den anden Retning. Ganske vist er vi ikke juridisk forpligtede til at yde militær Bistand til at gaa angrebsvis til Værks overfor et Medlem af Folkeforbundet, som bryder Pagten, og som skal tvinges af de andre, men vi vil vedblivende være forpligtede til i Tilfælde af Krig at gøre vort til at holde vort Territorium frit for Indgreb fra andre Magters Side end netop Folkenes Forbunds Tropper, dets Hær og Flaade.

Naar den højtærede Forsvarsminister foreslaar, som han ogsaa har foreslaaet mange Gange tidligere, at det lille Danmark skulde gaa i Spidsen og vise det gode Eksempel ved nu paa egen Haand, før der foreligger noget fra Folkenes Forbund, at ordne sit Forsvarsvæsen efter sit Skøn, saa vil jeg meget advare derimod, ligesom imod enhver stykkevis Reform af væsentlig Betydning af vor Forsvarsordning, før Forholdene har afklaret sig saaledes, at vi kan se, hvad det er, der vil blive foreslaaet fra Folkenes Forbunds

Side, og jeg synes, den højtærede Forsvarsminister er fuldkommen paa Glatis, naar han mener at kunne sige som saa, at fordi Tysklands Hærstyrke og Flaadestyrke skal reduceres, som den højtærede Forsvarsminister anslog det til, til en Tiendedel af den tidligere Fredsstyrke, saa skulde ogsaa de andre Lande og navnlig Danmark og andre smaa Lande kunne slutte, at det, som vil blive foreslaaet i Fremtiden af Folkenes Forbundsraad, vil være noget i Retning af, at vi skulde nedsætte vort Militærvæsen til en Tiendedel. Dette er en ganske halsbrækkende Slutning, thi deraf, at den store Urostifter og Truer af den europæiske Fred, som Ententen ansaa Tyskland for at være, og jo med god Grund, som Begivenhederne har vist, bliver sat ned paa en saadan Ration, som der her er Tale om, deraf følger paa ingen Maade, at dens Naboer nu ogsaa skulde gaa ned paa samme Ration. Jeg synes, det er en ganske halsbrækkende Slutning, den højtærede Forsvarsminister drager dér, og jeg vil meget advare imod at komme ud paa den Glidebane, men jeg føjer til, for at det ikke skal misforstaas, at jeg mener, ligesom den højtærede Forsvarsminister, at skal Europa gennemgaa en saadan Katastrophe som den, vi har haft her, gennem en ny Stormagtskrig af lignende Omfang og Varighed, ja, da er det saamænd rimeligt, at den saakaldte europæiske moderne Kultur og Civilisation har spillet Fallit. Det er saa at sige vort eneste Haab til Forebyggelse af dette, at vi tiltræder Folkenes Forbund, men, føjer jeg til, saa ogsaa bringer de Ofre, der forlanges fra den Side og ikke blot bringer de Ofre, som juridisk kan forlanges ifølge Forbundspagten, men ogsaa stiller os velvilligt og forstaaende overfor de Henstillinger, alvorlige Henstillinger og Forslag, som maatte fremkomme fra Folkenes Forbund, og ikke ud fra gamle forældede Doktriner afviser disse Forslag og siger: Nej, hvad I henstiller til os, bryder vi os aldeles ikke om, hvis det ikke juridisk er slaaet fast i selve Folkeforbundspagten. Hvis de enkelte Stater, som skulde holde sammen om det fælles Formaal, stiller sig paa et saadant fuldkommen egoistisk Standpunkt, tror jeg, at den Spire, det gælder om at udvikle fra Folkenes Forbundspagt, vil fryse væk, og det skulde dog være vor Opgave at gøre, hvad vi kunde, for at styrke denne Spire i loyalt Samarbejde med andre og navnlig med Folkenes Forbundsraad.

Jeg skal ikke komme vidtløftigt ind